

hvor Moderne skulde holdes. Der ude at indbyde nogle enkelte familier for Mødet begyndte. Det var torsdag Aften 20. Juli at vi begyndte Møderne. Det var en ret god og lystende forsamling af lærere ved det gamle Skole. Og vi mærkede Herrens Nærhed i Ordet og ved Bøllingens fra det første til det sidste Møde.

Missionar Peteresen talte først den Aften og dernæst undertegnede. Efter Mødet førte Pastor Magnusen og jeg ind til Ugen Redov. 7 Mil fra St. Louis, hvor Møderne holdtes. Vi besøgte Schmidt's og var hos dem den Nat. Det var Gæstfrihed og Bølling!

Om Fredagen var vi ude omkring hvor vort Folk bor, for at besøge de forskellige Familier og indbyde til Møderne. Gæbde saa atter Møde Fredag Aften, hvor Missionaren og den fremmede Præst igen prædikede og en god forsamling var tilstede. Lørdag Formiddag var vi atter langt omkring for indbyde dem, man sønede, og takket være "Ford" og Mr. De Kriff, som var med os og viste os Vejen, samt hjælp os med at indbyde, naaede vi langt omkring.

Der var den Dag Møde om Eftermiddagen, undertegnede indledede et Afsnit af Guds Ord og enkelte andre udtalte sig.

Og saa igen Møde Lørdag Aften, hvor undertegnede først prædikede og dernæst Missionar Peteresen.

Fredag Aften og Nat opholdt vi os hos William Petersen's og Lørdag Nat hos Stovs. Og vi havde det godt begge Steder.

Søndag Formiddag var der først Skriftemaal, som Stedets Præst først holdt og umiddelbart derefter Aftenang. Der var ikke mange, som gæstede Herrens Bord, og dog var det en Skjæbning der i Skolehuset under de primitive Forhold. Dernæst prædikede undertegnede og vi spiste saa til Middag i Fællesskab.

Ved Mødet om Eftermiddagen var de allerfleste af Gæstene danske til Stede. Og Herren gav os et særligt godt Møde. Missionaren prædikede først og dernæst den fremmede Præst. Der var dem, som tænkte alvorligt paa at saa Sagen med Gud gjort op. Og, som af Guds Ord og Aand lod sig betage i den Mening hvor det sker, nemlig i God og Ven.

Møderne ved Redov's var saa for denne Gang sluttet, og der var nogle som ønskede, at de skulde have været fortalet.

Vi skulde til Mr. Nørts og ipse til Aften samt 30 Mil at køre. Al var bleven 6 år og blev jærbidigt med Sultningsmødet i Skolehuset. Saa Pastor Magnusen førte saa Farten op til Skjæbepunktet med spingende Ræs paa. Naa det gif og det gif stærkt. Vi landede ogsaa denne Gang hos Carl Nielsen's og ned i en Fort nogle Fortskrivninger. Martha Nielsen tog med til Mødet i Maxton og afsted imod Mr. Nørts gif det med samme hurtige Fart. Naade det til i god Behold og i Tids. Naa en god Aftensmad og til saa samlet Folk sammen til Møde, der var 3 Familier, nogle unge og en Del børn. Missionar Peteresen og undertegnede prædikede og vi havde det godt der i den sidste Søndagsgaften i Nørts Hjem. Pastor Magnusen førte efter Mødet Mr. Strensens Familie hjem og blev der om Natten. Peteresen og jeg blev hos Nørts. Men hvor straalende dog Nordlyene den Aften. De var taendt for fuldt Maa.

Pastor Magnusen maatte tidlig med sin "Bil" Mandag Morgen, og snart gif det sydpelt paa imod vort eget Land, U. S. A. Det gif igen hurtigt da vi havde en 40 Mil at køre og Missionar Peteresen gerne skulde med Toget i Maxton Kl. 10 Form. Der gif en Hund i Løbet, men da Pastor Magnusen af Gensindsværtskeden ikke blev spurgt om han havde kørt nogen Hund hjem, der i Canada, men derimod, om vi havde haft gode Møder, voldte det ingen videre Bankehed. Martha Nielsen, den unge Kvinde, som var med fra Redov's, maatte forat saa Lov til at komme i Bølling hos "Onkel Sam" lade sig eksaminere af Emigrantinspektøren. Vi naaede Maxton tidligt til at saa Missionar Peteresen med Toget, og vi skiltes med Tak til Herren for det meget gode han i disse Dage havde ladet os nyde sammen.

Vi havde saa Møde i Ebenezer Menigheds Kirke ved Maxton den Mandag Aften, samt Torsdag og Onsdag Aften. Lørdag var der Møde hele Dagen. Undertegnede prædikede ved disse 3 Møder. Tirsdag og Onsdag var vi ude paa Gæstbølg. Det var selvfølgelig "Ford", der tog os fra Side til Side. Vi fik ogsaa i Gennemse de Ting frem, som angaar Guds Rige og Sjælens Frelse. Moderne var trods den travle Tid jævnt godt besøgte. Og vi mærkede ogsaa her, at Herren arbejdede med og stadfæstede Ordet. Torsdag Eftermiddag ankom Pastorerne E. A. Andersen, Fred. Hansen og J. M. Hansen. Undertegnede skulde med Pastor Andersen til Kenmare og prædikere om Aftenen. Mrs. Magnusen førte os til Kenmare og vi var der til nogle få Timer sammen.

Pastor Andersen og jeg drog saa de 30 Mil sydpelt paa imod Kenmare. Igen var det "Ford" der maatte befordre os. Vi naaede det i Tids. Gæbde Mødet i Kenmare om Aftenen og den samme Lørdag Aften rejste jeg saa fra Kenmare Kl. 11 forat naa Minneapolis og derfra Miduson i god Tid til Søndag. Mit Tid til at besøge Pastor Nyrop i Minneapolis. Et Bølling, som jeg var glad ved. Mit Indtryk fra disse Møder var, at Herren var os særlig nær. Han var derfor takket og dernæst være Bennerne det, som jeg paa denne Tur blev kendt med og kom til at dele det evige Livs Gøder med.

der er Spirekraft. Lad os bede om at deres Gerning maa lykkes, at de maa have Glæde i den og i de rigtige Fruiter af deres Arbejde.

Mange farlige Hilsener til Dem og Deres C. S. Peteresen.

II
Saa Mødet i Fortan i New Zealand og i Queensland ikke forbigaaet. Normanden omtalte den i sin Indberetning og stillede følgende Forslag: "Den for danske Kirke er beredvillig til fremdeles at staa i et hjælpende Forhold til New Zealand og Queensland Missionen."

Denne Forskjelling tilkomte Mødet. Jeg tror i øvrigt, at en lignende Beslutning er fattet paa et tidligere Møde.

Den forenede Kirke er beredvillig til at hjælpe nævnte Mission, det har man fort paa hvidt for.

Svorledes trænger Missionen paa New Zealand og paa Queensland til at blive hjulpen? Den trænger til vor Interesse, Kærlighed og Forsyn. Lad den hjælp blive den udtog i nogen Maade. Ganske vist er det noget, som er over alle Conciliers Kontrol. Men den trænger overalt, ogsaa i dette Tilfælde. Maatte Guds Aand og Kærlighed minde os derom.

Spørger den forenede Kirke i sin Helhed hidtil har tilladt sig saa afmægt og kelig over for denne Mission mere end til forskellige andre Missioner, har jeg aldrig kunnet forklare hvorfor for mig selv eller for andre. Man skulde jo dog tænke, at et saadant Immigrantfolk og Udflytterfolk, som vi hovedsageligt er, lette maatte kunne stille os forstaaende og hjælpende over for vore Landsmænd med Nybyggertaar bitt over temmelig sig vore egne, iffe mindst med den Kæmpegerning for Sje, at Moderkirken i Danmark forsøgt har indlaadt at hjælpe dem; men med den hjælp og Forsjaelse fra vor Side har det hidtil været saa som saa. Trods Alenehed og Henvendelser derovre fra har Interessen for at ræffe en hjælpende Haand til vore Brødre og Fæderer paa den anden Side det stille Gaa været temmelig afdaempet og ofte nær Forspønkstet. Maatte der iffe en Dypgang efter Mødet's Bestemmelse!

Dernæst trænger nævnte Mission til vor Beredvillighed og Hjælp, for at vi kan som Kirkesamfund komme i det rette Forhold til den enten som Kreds, Mission eller Søsteramfund. De Tilbud, som er foretaget i den Retning, har været temmelig famlende og resultatløse. At der intet blev foretaget paa disse Møder, hidrætte maasse ogsaa derfra, at en Skrivelse fra New Zealand først indløb efter Mødet's Slutning. Der forelaa et Telegram fra Kowenets Formand Past. Nørts; men det var jo, som Telegrammer altid er, forfattet, saa Mødet skulde vel iffe godt foretage sig noget paa dette telegrafiske Grundlag.

Fra Menigheden i Brisbane forelaa en længere Skrivelse ved dens Sekretar Mr. Valger om at komme til at staa i et nærmere bestemt Forhold til den forenede Kirke. Men heller ikke i dette foretog Mødet sig noget. Maasse har det ment, at hvad der i den Henseende burde ske, helst maatte foretages under eet for spade Brisbane og New Zealand.

Men det er det: naar Formen for dette Forhold engang bliver funden, er der da beredvillig hjælp paa alle Steder? Ja, det er et Spørgsmaal. Maatte det finde en god Besvarelse.

Det tredje Forhold, hvori disse Missionærer behøver hjælp er med at jende dem Arbejdere, Præst. I New Zealand er det iffe New Zealand, der trænger som Mr. Peteresen skriver, en til at tage Past. Packer's Plads som Præst for Menigheden i Mauriceville og een til Dalcome osv.

Saa man beredvillig udtog hjælp her? Vi har haft flere Kandidater fra vor Skole i de to sidste Aar end nogen Sinds før paa lige lang Tid; men har vi haft nogen at sende til New Zealand?

Den eneste Præst derovre herfra er Past. Vah, og nu tager man ogsaa ham bort øjenfjælligt uden at bekomme sig funderligt om at nogen kommer i hans Sted. Lad ingen bebrejde Past. Vah! Hans Præst offer sig jo ogsaa deri, at

Drømmission; men har der været tilstrækkelig beredvillig hjælp-fornødet fra vor Side til at jende dem, der kunde tage hans Gerning, som Mr. Peteresen i sin Skrivelse foran omtaler saa anerkendende? Det kan gerne være, at iffe vi Bølling af den gamle Aand, da vilde han tage til sin Vildestale og lade os here et alvorligt Ord igen om iffe at tage "den fattige ene-lige Aar" uden at bringe Erstatning. Bilde de to omtalte Kandidater have rejst til New Zealand Missionen? Jeg har iffe haft Anledning til at tale med dem desangaaende. Men da jeg spurgte en af deres Medkandidater derom, sagde han, at han troede iffe, at de var modvillige, men det var nok nærmest Tilfældet fra de tilfynshavendes Side, der udeblev.

Den lille tekniske Revene i det ene Kaldsbrev: "paa to Aar" kunde vist let have ladet sig løffe. Vedder det, at Kaldet var kun paa to Aar, ja saa var det noget mytisk, men er Meningen: mindst to Aar, saa er det "rele nok", som Jorden siger. Men beredvillig hjælp! Ja, derom gælder det.

Endelig skal jeg omtale Hjælpen i Form af Pengebidrag. Den Mission vil iffe sluge store Summer; men lod os da hverken bilde os selv eller andre ind, at den kan drives uden Penges. Der skal Rejsepenge til for Overfarten og nogen hjælp til Præstestønnen paa Missionens og i de smaa Menigheder. Jeg har en Anelse om at Past. Vah har været underlønnet, og jeg er vis paa, at Past. Vigaard er det. Man kan iffe løse Mr. Valger's Brev i Martsberetningen 1916, Side 60 fga, uden at saa det Indtryk, at saa maa det være.

Derfor staaer det saaledes for mig, at mener Samfundet noget med beredvillig hjælp, da maa et senere Møde oprette en "Kasse" for disse Missioner, hvoraf det kan hentes. Der skal nok være Menneker i Samfundet, som ogsaa har en Skerf at give til dette Arbejde.

Men "medens Græsset groer, bør Sorjemor". Der bør sikkert foretages noget forinden. Beredvillig hjælp bør træde i Kraft allerede nu for at hjælpe Missionen i Brisbane og Omegn. Jeg er iffe for, at det forholder sig med Præstestøffene der, Past. Vigaard og Gustru, som Mr. Peteresen skriver. Kan vi forvare at lade dem arbejde under saa trange Aar og timelig Trøst?

Tillad mig til sidst, at spørge Normanden og hele Kirkerædet, om der iffe kan gøres Udbyd for nogen hjælp til Missionen i Brisbane, enten fra Samfundets Missionsskaffe eller ved en Henvendelse til Kredsen eller maasse ved et Dyrsk til Ojensligheden om at hjælpe.

Jeg kan iffe se bedre, end at Forholdene derovre og Mødet's Beslutning om beredvillig hjælp maatte forpligte og berettiget til at handle med det samme.

J. M. Hansen.

Hvorledes Noofovelt fit Rejser Vilhelm til at bøje sig.
Efter "Metropolitian" ved A. B. Neve.

I den senere Tid har vi ofte hørt sagt omtrent saaledes: Derom Noofovelt havde været Præsident nu, saa vilde vi udenbødere have været med i den frygtelige Verdenskrig. Vi gør Noofovelt en stor Uret ved at tale saaledes. Han elsker Fred i Landet og stræber efter at bevare Freden, men han sætter Afsærdighed først. Det vilde være mere sandt at sige: Derom Noofovelt havde været Præsident nu, saa vilde Lufitania iffe have været skabt i Sten.

Da Noofovelt var Præsident, havde han mange guldne Anledninger til at føre U. S. i Krig med udenlandske Magter. Men i alle Tilfælde maatte han at klare de diplomatiske Spørgsmaal uden at forjurre Freden. Noofovelt var en Gang nødt til at optage en Sag med Tyskland, der let kunde have ført os i Krig, derfor der iffe var bleven taget fat med fast Haand. Tyskland havde visse pecuniære krav imod Venezuela. Paa Venezuelas Forlangende var en Gernbane bleven bygget i Venezuela af tyske Bengemænd. Den tyske Kapital i Kernbanen beløb sig til ca. \$20,000,000. Venezuela var gaaet i Vorgen for Kernerne paa disse Penges. Men Menterne blev iffe betalt. Det var iffe alene en moralsk Forbrudelse. Venezuela maatte iffe alene at betale, men

og saa at tage Bestemmelse, saa at de kunde betales i Fremtiden. Tyskland havde Retten paa sin Side. Endelig den 8. Dec. 1902 afbrød Tyskland dens diplomatiske Forbindelse med Venezuela. Venezuelas Havne blev blokeret, nogle af dens Arigjæf blev taget og Vhen Puerto Cabello befæstet.

Noofovelt gjorde iffe Forlyd paa at lade det blive forjaanet, at U. S. var Eneherre i det Caribiske Hav. Hans Opfattelse af "Monroe Doctrine" var moderat. I sit Udsagn til Kongressen sagde han i d Hensigt paa Venezuela: "Vi vil iffe holde Haanden over noget Land, derom det fortjener Straf." Tyskland havde Grund til at være fornøjet med en saadan Anerkendelse af dens Ret. Men for at Høvedpunkter i "Monroe Doctrine" iffe skulde blive misforjaanet, søjede Noofovelt til: "forudsat at Straffen iffe bliver i Form af Besiddelse af Landomraade af en iffe amerikansk Magt."

I Begyndelsen saa det ud til, at Tyskland var tilfreds med dette. Den tyske Ambassadør i Washington sagde, at hans Regering havde iffe til Hensigt at tage noget Landomraade i Sydamerika eller de nærliggende Der i Besiddelse. Men siden den viste det sig alligevel, at "Besiddelse" i denne Udtalelse betød "permanent Besiddelse". Tyskland vilde iffe tage Land, der skulde være permanent Besiddelse, men det saa sig iffe forpligtet til iffe at tage midlertidig Besiddelse af Land. I Virkeligheden var det paa Vej til at gøre det.

Noofovelt protesterede imod dette. Han paapegede, at i Kina havde der været gjort mange "midlertidige" Besiddelser af Land af fremmede Magter, og at i alle disse Tilfælde innes Ordet "midlertidig" skulde betyde "saa længe Tiden varer". Note fulgte paa Note. Og det blev det ved med. Der var fare for, at Notefronningen vilde holde Regeringen i Washington bestaetiget, indtil Tyskland havde landstet Tropper i Venezuela. Men saa en iffe Dag lagde Noofovelt sin Pen fra sig og sendte Bud efter den tyske Ambassadør. Han vilde have den Sag ordnet uden et Ord mere paa Papir.

Noofovelt sagde til den tyske Ambassadør von Holleben, at han fordrede Forsikringer (assurances). Han sagde til ham, at Dewey holdt Manøvre i det Caribiske Hav. Bidere, at han ventede at modtage Forsikringerne fra Berlin inden ti Dage. Endvidere, at hvis iffe de kom, saa vilde Dewey saa Ordre til at sejle ihopaa, og han skulde nok sørge for, at der iffe engang blev taget midlertidig Besiddelse af Land i Venezuela.

Von Holleben svarede, at hans Regering vilde visseelig nøgte at give de Forsikringer, som U. S. forlangte.

En Uge senere kom von Holleben til det Gyde Hus for at tale om en anden Sag. Da han var færdig, rejste han sig for at gaa. Men nu spurgte Noofovelt: "Har De hørt fra Berlin angaaende Venezuela?"

Von Holleben svarede, "Nej". Saa lagde Noofovelt: "Det vil saa iffe være nødvendigt for mig at vente de tre Dage, der er tilbage. Jeg vil vente 24 Timer. Om 24 Timer vil Dewey sejle." Da tolv Timer var gaaet, kom von Holleben tilbage til det Gyde Hus med det Udslag til Noofovelt, at han havde hørt fra Berlin, og at han havde den Ere at bede U. S. Præsident om at være Voldgiftsdommer i den Sag, der uheldigvis var opkommen imellem Tyskland og Venezuela.

Efterkrift: Vil man vide, hvorledes Noofovelt ser paa den Krig, saa bør man læse hans nye Bøger, "America and the World War" og "Fear God and Take Your Own Part". Ved at læse disse interessante Bøger, ser man Krigen i et nyt Lys. Man faar at vide, at det er Noofovelts udbragte Retfærdighedsfølelse, der tvinger ham til at anerkende Tysklands Krigsforlelle og Wilsons Udenrigspolitik. Den forjævnede Bog koster 75c og faas hos Scribner's Sons, N. Y. Den anden koster \$1 og faas hos Doubleday Co., N. Y. Jeg tænker, at de kan ogsaa faas i Danifsk Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

A. B. Neve.

SCANDINAVIAN AMERICAN
Direkte forbindelse mellem NEW YORK, NORGE og DANMARK
36 Aars erfaring i Passenger Trafik. Stor Modrende Postbude. Bøog den nærmeste agent eller skriv til A. E. JOHNSON & CO., INC., General Agents 117 North Dearborn Street - Chicago, Illinois

WHICH is the more important—the perfume of a soap while you are using it or the after-feeling and appearance of the skin?

IVORY SOAP
99% PURE

NEBRASKA STATE FAIR
LINCOLN, SEPT. 4, 5, 6, 7, 8, 1916

World's best Live Stock, Agriculture, Horticulture and Domestic Exhibits. Boys Camp. Better Babies.

Automobile Racing Monday Sept 4. Horse Racing on 5, 6, 7, & 8.

RUTH LAW AVIATRIX DAY AND NIGHT FLIGHTS SEVEN BANDS Grand Opera Company VAUDEVILLE

Johnnie Jones Exposition

A new Book
Devotional Readings
FROM LUTHER'S WORKS
For Every Day of the Year
By Rev. John Sander, L. H. D.

Cloth, \$1.00; Half Morocco, gilt top, \$2.00.

These selections have been made chiefly from Luther's sermons and devotional writings. The aim has been to introduce Luther to a larger circle of English readers. "Luther and his work are not known in this country as they should be. America does not realize what an inheritance she has received from Luther and the Lutheran Reformation. The best way to understand Luther is to have Luther himself speak."

The chief aim of the book, however, has been to give the reader a better understanding of the Holy Scriptures, to bring him to Christ, and to furnish him comfort and consolation in his Christian faith. Luther's words occasionally appear vague and enigmatica., but in reading farther his meaning becomes clear and is found to be forcible and even beautiful.

The readings are well chosen, the necessary changes well made, so as to make the reading for each day appear as one continuous whole, and throughout the whole book the seasons of the church year have been observed.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebraska.

FIRE NYE BØGER.
6. H. Olsei: En Skotte.
Historien om John Knox, Skotlands Reformator. En saa livlig Skildring, at den fængsler som nogen Roman, og dog historisk tro og korrekt. 216 Sider. Smukt indbundet. Pris \$1.00.

„Assessor Vilhelm“: Paradisets Have.
De unge Hjem tilegnet. Udgivet af Gunnar Engberg, smukt indbundet. Pris 60

Chr. Ludwigs: Salme og Sang.
Den danske Salmebog og danske Salmedigtere. 112 Sider. I Omslag. Pris 60

J. M. Ch. Winther: De sidste ti Aar i Japan.
86 store Sider. I Omslag. Pris 30

Danish Luth. Publishing House
Blair, Nebraska.